

أَذِنَ 「許可する」

命令形	未完了短形	未完了接続形	未完了形	完了形	代名詞
	يَأْذِنُ	يَأْذِنَ	يَأْذِنُ	أَذِنَ	هُوَ
	تَأْذِنُ	تَأْذِنَ	تَأْذِنُ	أَذِنَتْ	هِيَ
إِذِنُ	تَأْذِنُ	تَأْذِنَ	تَأْذِنُ	أَذِنْتَ	أَنْتَ
إِذِنِي	تَأْذِنِي	تَأْذِنِي	تَأْذِنِينَ	أَذِنْتَ	أَنْتَ
	أَذِنُ	أَذِنَ	أَذِنُ	أَذِنْتُ	أَنَا
	يَأْذِنَانَا	يَأْذِنَانَا	يَأْذِنَانِ	أَذِنَا	هُمَا
	تَأْذِنَانَا	تَأْذِنَانَا	تَأْذِنَانِ	أَذِنْتَا	هُمَا
إِذِنَانَا	تَأْذِنَانَا	تَأْذِنَانَا	تَأْذِنَانِ	أَذِنْتَمَا	أَنْتُمَا
	يَأْذِنُوا	يَأْذِنُوا	يَأْذِنُونَ	أَذِنُوا	هُمْ
	يَأْذِنَنَّ	يَأْذِنَنَّ	يَأْذِنَنَّ	أَذِنَنَّ	هُنَّ
إِذِنُوا	تَأْذِنُوا	تَأْذِنُوا	تَأْذِنُونَ	أَذِنْتُمْ	أَنْتُمْ
إِذِنَنَّ	تَأْذِنَنَّ	تَأْذِنَنَّ	تَأْذِنَنَّ	أَذِنْتَنَّ	أَنْتَنَّ
	نَأْذِنُ	نَأْذِنَ	نَأْذِنُ	أَذِنْنَا	نَحْنُ

動名詞 إِذْنٌ 能動分詞 آذِنٌ 受動分詞 مَاذُونٌ